

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu JUDr. Bohumíra Žídka a soudkyň JUDr. Šárky Žmolilové a JUDr. Zuzany Ihnátové v právní věci žalobce **Kooperativy pojišťovny, a.s., Vienna Insurance Group**, se sídlem Praha 1, Templová 747, adresa pro doručování: Kooperativa pojišťovna, a.s., Vienna Insurance Group, Ostrava-Moravská Ostrava, Zámecká 19, proti žalovaným **1) Pavlu O.**, nar. xxx, bytem xxx, zastoupenému JUDr. Zuzanou Havlíčkovou, advokátkou v Havířově-Podlesí, Karolíny Světlé 22 a **2) Vojenské zdravotní pojišťovně České republiky**, se sídlem Praha 9, Drahobejlova 1404/4, o zaplacení částky **341.721,- Kč s příslušenstvím**, o odvolání žalovaných proti rozsudku Okresního soudu v Karviné ze dne 20.5.2008, č.j. 22C 64/2007-80 ve znění opravného usnesení ze dne 10.6.2008, č.j. 22C 64/2007-85,

t a k t o :

I. Rozsudek okresního soudu se v odstavci II. výroku, v části, jíž byla žalovanému 1) uložena povinnost zaplatit žalobci částku 86.941,50 Kč se specifikovanými úroky z prodlení z této částky a v odstavci III. výroku, v části, jíž byla žalovanému 2) uložena povinnost zaplatit částku 15.574,50 Kč se specifikovanými úroky z prodlení z této částky, **p o t v r z u j e .**

II. Ve zbylé napadené části v odstavcích II. a III. výroku a v odstavcích V. - VIII. výroku se rozsudek okresního soudu **m ě n í** takto:

Žaloba vůči žalovanému 1) na zaplacení částky 86.941,50 Kč s příslušenstvím a vůči žalovanému 2) na zaplacení částky 15.574,50 Kč s příslušenstvím, se z a m í t á .

Žalovaný 1) je povinen zaplatit žalobci na náhradě nákladů řízení částku 5.834,- Kč ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Žalobce a žalovaný 2) nemají vůči sobě právo na náhradu nákladů řízení.

Žalobce je povinen zaplatit státu na účet Okresního soudu v Karviné na náhradě nákladů řízení částku 1.204,- Kč, žalovaný 1) částku 2.389,- Kč a žalovaný 2) částku 421,50 Kč ve lhůtě do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

III. Žalobce a žalovaní 1) a 2) nemají vůči sobě právo na náhradu nákladů odvolacího řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozsudkem okresního soudu bylo částečně zastaveno řízení, v němž se žalobce po žalovaném 1) domáhal zaplacení zákonného úroku z prodlení z částky 289.806,- Kč za dobu od 11.11.2006 do 8.1.2007 (výrok I.). Žalovaný 1) byl povinen zaplatit žalobci částku 289.806,- Kč s příslušenstvím ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok II.). Žalovaný 2) byl povinen zaplatit žalobci částku 51.915,- Kč s příslušenstvím ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku (výrok III.). Žaloba byla částečně zamítnuta v části, v níž se žalobce po žalovaném 2) domáhal zaplacení zákonného úroku z prodlení z částky 51.915,- Kč za dobu od 17.11.2006 do 20.11.2006 (výrok IV.). Žalovaný 1) byl povinen zaplatit žalobci na nákladech řízení částku 12.350,- Kč a žalovaný 2) částku 2.179,- Kč ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku (výroky V. a VI.). Žalovaný 1) byl povinen zaplatit státu na nákladech řízení částku 3.122,50 Kč a žalovaný 2) částku 551,- Kč do tří dnů od právní moci rozsudku na účet Okresního soudu v Karviné (výrok VII. a VIII.).

Proti tomuto rozsudku podali v zákonné lhůtě odvolání žalovaní a shodně navrhovali, aby odvolací soud podanou žalobu v celém rozsahu zamítl. Žalovaný 1) v odůvodnění podaného odvolání vytýkal okresnímu soudu nesprávné vyhodnocení provedených důkazů, pokud dospěl k závěru, že žalovaný 1) nebyl připoután bezpečnostními pásy. Znalecký posudek není jednoznačný, znalec pouze dospěl k závěru, že nepřipoutání se žalovaného 1) je pouze pravděpodobné. Vzhledem k tomu, že největší a nejzásadnější zranění utrpěl žalovaný 1) na hlavě, zabývali se lékaři právě tímto primárním zraněním a nevěnovali pozornost dalším podlitinám a povrchním zraněním. Je zářející, že v propouštěcí zprávě, kterou znalec cituje, je např. uvedeno, že na dolních končetinách jsou povrchní oděrky na bérce a kolena. V přijímacím protokolu, který žalovaný 1) k odvolání připojil je uvedeno, že dolní

končetiny jsou bez edému, lýtka volné atd. Nevěrohodná je rovněž výpověď svědka Romana G. Důkazy doposud soudem provedené nemohou vést k závěru, že žalovaný 1) nebyl připoután a navíc ani k tomu, že žalovaný 1) seděl na sedadle spolujezdce vedle řidiče. Vozidlo nebylo dokonce ani podrobeno znalecké expertíze, zda vůbec bylo vybaveno funkčními bezpečnostními pásy. Dále vytýkal okresnímu soudu nesprávný závěr o jeho spoluzavinění na vzniklé škodě spočívající v tom, že nastoupil do vozidla, ač věděl, že řidič před jízdou požil alkoholické nápoje. V řízení nebylo prokázáno, jak ta která osoba alkohol konzumovala, nebylo ani prokázáno, jakým způsobem byla ovlivněna schopnost řízení řidiče po požitém alkoholu. K dopravní nehodě nedošlo v důsledku požití alkoholických nápojů, primární příčinou byla nepřiměřená rychlost. Na vzniku škody se alkohol nepodílel a tudíž nelze přičítat žalovanému 1) porušení povinnosti ve smyslu ustanovení § 415 občanského zákoníku (dále jen o.z.). Žalovaný 1) rovněž namítal nedostatek aktivní legitimace žalobce, primární odpovědnost na vzniku škody nesl řidič Stanislav J. a žalovaný 1) nebyl s žalobcem v přímém vztahu. V doplnění podaného odvolání bylo okresnímu soudu vytýkáno, že si nevyžádal znalecký posudek z oboru dopravy, ve kterém by se soudní znalec vyjádřil k tomu, v jaké rychlosti došlo k nárazu do stromu, zda zranění tomuto nárazu odpovídají či nikoliv a zda byla ze strany spolucestujících dodržena bezpečnostní opatření.

Žalovaný 2) v odůvodnění podaného odvolání uvedl, že v řízení nebylo prokázáno, že by se žalovaný 1) jakkoliv podílel na bezprostřední příčině vzniklé škody, tj. na samotné dopravní nehodě způsobené řidičem J. a v případě, že by bylo soudem shledáno spoluzavinění na straně žalovaného 1) jako 50%, jeví se to nepřiměřené.

Žalobce navrhoval potvrzení rozsudku okresního soudu.

Po provedeném odvolacím řízení bylo rozhodnuto rozsudkem Krajského soudu v Ostravě ze dne 4.12.2008, č.j. 11Co 403/2008-126 tak, že rozsudek okresního soudu se v odstavci II. výroku v části, již byla žalovanému 1) uložena povinnost zaplatit žalobci částku 115.923,- Kč se specifikovanými úroky z prodlení z této částky a v odstavci III. výroku v části, již byla žalovanému 2) uložena povinnost zaplatit žalobci částku 20.766,- Kč se specifikovanými úroky z prodlení z této částky, potvrzuje (výrok I.). Ve zbylé napadené části v odstavci II. a III. výroku a v odstavcích V. - VIII. výroku byla jednak zamítnuta žaloba vůči žalovanému 1) na zaplacení částky 173.883,- Kč s příslušenstvím a vůči žalovanému 2) na zaplacení částky 31.149,- Kč a dále bylo rozhodnuto o nákladech řízení. Na základě dovolání žalobce byl rozsudkem Nejvyššího soudu ČR ze dne 26.10.2010, č.j. 23Cdo 3604/2010-160 rozsudek Krajského soudu v Ostravě v měnícím výroku II. a v závislých výrociích o náhradě nákladů řízení zrušen a věc byla v tomto rozsahu vrácena Krajskému soudu v Ostravě k dalšímu řízení.

V první řadě odvolací soud zdůrazňuje, že rozsudek Krajského soudu v Ostravě ze dne 4.12.2008, č.j. 11Co 403/2008-126 ve výroku I. nabyl právní moci. Na základě tohoto výroku je již žalovaný 1) povinen zaplatit žalobci částku 115.923,- Kč s příslušenstvím a žalovaný 2) částku 20.766,- Kč s příslušenstvím. Takto přiznané částky odpovídají 20% spoluzavinění žalovaného 1) na vzniklé škodě. Na základě kasačního rozhodnutí Nejvyššího soudu proto odvolací soud dále přezkoumával žalobu vůči žalovanému 1) pouze na zaplacení částky 173.883,- Kč s příslušenstvím

a žalovanému 2) ve výši 31.149,- Kč s příslušenstvím včetně výroku o nákladech řízení, když tyto částky představují nárok z titulu bezdůvodného obohacení představující 30% spoluzavinění žalovaného 1) podle názoru žalobce.

Nelze přehlédnout, že k dopravní nehodě došlo dne 9.8.2003 a s ohledem na zásadu neúplné apelace v odvolacím řízení nelze zjistit jiné skutečnosti, než ze kterých vycházel okresní soud. Ani znalkyně MUDr. Margita Smatanová, Ph.D. v oboru zdravotnictví, odvětví soudního lékařství nebyla schopna doplnit již vypracovaný znalecký posudek ze dne 6.12.2007 o otázku, která vyplývala z odůvodnění kasačního rozhodnutí, a to, jakou mírou se skutečnost, že se žalovaný nepřipoutal při jízdě bezpečnostním pásem mohla mít vliv na vznik škody, respektive jeho míru zranění. Za této situace se odvolací soud ztotožňuje se skutkovým zjištěním okresního soudu a v tomto rozsahu také odkazuje na jeho rozhodnutí. Nelze souhlasit s žalovaným 1), vytýká-li soudu, že neprovedl k důkazu jeho výslech. Tento důkaz sice byl v řízení před okresním soudem navržen (u jednání dne 20.5.2008), ale s ohledem na obsah spisu Okresního soudu v Třebíči sp. zn. 2T 130/2004 nebyl tento důkaz okresním soudem proveden, když v průběhu trestního řízení žalovaný 1) opakovaně vypověděl, že si nepamatuje vůbec na okolnosti před samotnou dopravní nehodou, k dopravní nehodě ani k okolnostem po dopravní nehodě, těžko lze proto předpokládat, že po uplynutí řady let od dopravní nehody by si žalovaný 1) vzpomněl na okolnosti, které s ní bezprostředně souvisely. Žádné závěry nelze učinit ani z odvolací námítky žalovaného 1), vytýká-li soudu, že v řízení nebylo ani prokázáno, že by žalovaný 1) seděl jako spolujezdec vedle řidiče, neboť ve sdělení o dopravní nehodě nacházející se v trestním spise, je uvedeno, že seděl na sedadle zadním. Ze všech důkazů, které okresní soud prováděl, nebylo možno dojít k jinému závěru, než že žalovaný 1) seděl na sedadle vedle řidiče, když tuto skutečnost potvrdil sám žalovaný 1) v průběhu trestního řízení. Pro posouzení důvodnosti žaloby je bezvýznamné, zda žalovaný 1) seděl vedle řidiče či na zadním sedadle, neboť ve znaleckém posudku znalkyně MUDr. Smatanové se nezohledňovalo místo, na kterém žalovaný 1) v okamžiku nehody seděl. Na základě provedených důkazů lze souhlasit i se závěrem okresního soudu, že žalovaný 1) v době nehody nebyl připoután. Tento závěr koresponduje s provedenými důkazy, které byly okresním soudem hodnoceny v souladu s ustanovením § 132 o.s.ř. K posouzení této otázky byl vypracován znalecký posudek, ve kterém s ohledem na stav zranění, která žalovaný 1) utrpěl a absence zranění, která by utrpěl, pokud by připoután byl (povrchní zranění kůže v oblasti hrudníku a břišní krajiny - oděrky kůže pásovitého charakteru, krevní podlitiny, ale i zlomeniny žeber apod.), vedlo znalkyni k závěru, že pravděpodobně žalovaný 1) připoután nebyl. Namítal-li žalovaný 1), jak již bylo uvedeno shora, správnost přijímacího protokolu, patrně s úmyslem dokázat, že měl i taková poranění, ze kterých by bylo možné dojít k závěru, že připoután byl, je toto tvrzení již opožděné. Závěr o pravděpodobném nepřipoutání se žalovaného 1) koresponduje i s obsahem výpovědi svědka N. (z předchozího řízení vím, že řidič připoután nebyl a my ostatní také ne), výpovědi svědka G. (pamatuji si, že když jsem sedal do auta, nikdo u nás se nepřipoutal, samozřejmě 100% to vím pouze u sebe, u ostatních je to jen to, co si matně pamatuji), v trestním řízení vypověděl svědek N., že „nikdo z nás při jízdě nebyl připoután bezpečnostními pásy“. S odkazem na odůvodnění rozsudku okresního soudu rovněž ob stojí skutkový závěr, že žalovaný 1) věděl o podnapilosti řidiče. Zjištěný skutkový stav svědčí o tom, že ze strany žalovaného 1) došlo ke spoluzavinění na vzniklé škodě.

Podle § 441 o.z., byla-li škoda způsobena také zaviněním poškozeného, nese škodu poměrně; byla-li škoda způsobena výlučně jeho zaviněním, nese ji sám.

Ohledně vyhodnocení výše spoluzavinění žalovaného 1) je odvolací soud vázán právním názorem uvedeným v kasačním rozhodnutí Nejvyššího soudu. Z tohoto rozhodnutí jednoznačně vyplývá, že s ohledem na skutkové závěry byla odvolacím soudem nesprávně posouzena míra zavinění poškozeného na vzniku škody v rozsahu 20%. V této souvislosti bylo odkazováno na rozhodnutí Nejvyššího soudu ze dne 30.9.2009 sp. zn. 25Cdo 2451/2007, ve kterém spoluzavinění poškozeného se blížilo až k jedné polovině. V tomto případě však vozidlo řídil sourozenec, mimo jiné bez řidičského oprávnění. Výše citované ustanovení § 441 o.z. směřuje k tomu, aby v rozsahu, v jakém se sám poškozený podílel na způsobení škody, nebyla dána povinnost k náhradě škody toho, kdo za ni odpovídá. Jde o určení vzájemného vztahu mezi jednáním poškozeného a škůdce a stanovení podílu, jímž sám poškozený přispěl ke škodlivému následku. Zásadně se vychází z míry zavinění každého z nich a zvažovat je třeba veškeré příčiny vzniku škody spočívající, jak v jednání škůdce, tak i v jednání poškozeného. Žalobce z titulu pojištění vyplatil žalovanému 1) částku 579.613,- Kč a žalovanému 2) částku 103.829,- Kč, a to na základě výroku soudu v trestním řízení. Výrok o náhradě škody byl zrušen usnesením Nejvyššího soudu ČR ze dne 19.7.2006 sp. zn. 5Tdo 829/2006 (viz čl. 26 - 29) a v tomto rozhodnutí bylo jednoznačně stanoveno, že bylo zapotřebí přihlídnout i k spoluzavinění žalovaného 1). Právě na základě tohoto usnesení Nejvyššího soudu, vyhodnotil žalobce spoluzavinění žalovaného 1) ve výši 50% a na základě tohoto právního názoru podal předmětnou žalobu z titulu bezdůvodného obohacení. Na základě zjištěného skutkového stavu při aplikaci výše citovaného ustanovení § 441 o.z. a s přihlídnutím k závaznému právnímu názoru v kasačním rozsudku, odvolací soud vyhodnotil spoluzavinění žalovaného 1) v rozsahu 35%. Z toho již bezdůvodné obohacení ve výši 20% nabylo samostatně právní moci ve výroku I. rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 4.12.2008. Za této situace odvolací soud v souladu s ustanovením § 219 o.s.ř. potvrdil rozsudek okresního soudu tak, jak je uvedeno ve výroku I. a v souladu s ustanovením § 220 odst. 1 písm. a) o.s.ř. změnil rozsudek okresního soudu a žalobu vůči žalovanému 1) na zaplacení částky 86.941,50 Kč s příslušenstvím a vůči žalovanému 2) na zaplacení částky 15.574,50 Kč s příslušenstvím, zamítl.

Podle § 224 odst. 1 o.s.ř. ustanovení o nákladech řízení před soudem prvního stupně platí přiměřeně i pro řízení odvolací. Podle druhého odstavce, změnil-li odvolací soud rozhodnutí, rozhodne i o nákladech řízení u soudu prvního stupně.

Podle § 142 odst. 2 o.s.ř., měl-li účastník ve věci úspěch jen částečný, soud náhradu nákladů poměrně rozdělí, popřípadě vysloví, že žádný z účastníků nemá na náhradu nákladů právo.

V prvostupňovém řízení byl žalobce úspěšný ze 70%, a proto má právo na náhradu nákladů ve výši 40% (70-30). Žalobce požadoval pouze zaplacený soudní poplatek prvostupňového řízení ve výši 13.670,- Kč a jízdné v celkové výši 914,- Kč.

Podle § 148 odst. 1 o.s.ř. stát má podle výsledku řízení proti účastníkům právo na náhradu nákladů řízení, které platil, pokud u nich nejsou předpoklady pro osvobození od soudních poplatků.

Státu vznikly celkem náklady ve výši 4.014,50 Kč (znalečné - 2.117,50 Kč a svědečné - 1.897,- Kč). S odkazem na ustanovení § 148 odst. 1 o.s.ř. byl žalobce povinen zaplatit státu na účet Okresního soudu v Karviné na náhradě nákladů řízení částku 1.204,- Kč (30%); žalovaný 1) částku 2.389,- Kč a žalovaný 2) částku 421,50 Kč ve lhůtě do tří dnů od právní moci rozsudku (70% a poměr mezi žalovanými 85%:15%).

Předmětem odvolacího řízení ve vztahu k žalovanému 1) byla částka 173.883,- Kč s příslušenstvím a ve vztahu k žalovanému 2) částka 31.149,- Kč s příslušenstvím. Každý z účastníků byl úspěšný ve výši 50% a z tohoto důvodu bylo o náhradě nákladů odvolacího řízení rozhodnuto tak, jak je uvedeno v odstavci III. výroku rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat dovolání k Nejvyššímu soudu v Brně ve lhůtě dvou měsíců ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, u Okresního soudu v Karviné.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá toto vykonatelné rozhodnutí, může oprávněný podat návrh na soudní výkon rozhodnutí.

V Ostravě dne 24. května 2011

Za správnost vyhotovení:
Pavel Kabát

JUDr. Bohumír Žídek, v.r.
předseda senátu